

Folketinget – altså debatterer Grønland, og det kunne være Færøerne eller De Vestindiske Øer – og når det gælder om at tage ansvar, betyder det også, synes jeg, at man selv må reflektere over, hvilket ansvar man selv har for udviklingen.

Men min pointe er præcis den omvendte: at Grønland og det grønlandske folk ikke er ofre og ikke bør være ofre. Men det mener jeg, at de bliver gjort til, hvis de stadig væk sættes under administration, og hvis budskabet er, at de ikke skal have ansvaret for deres egen politiske, sociale og økonomiske udvikling.

Så det vil jeg gerne klart afvise. Hr. Søren Espersen må have misforstået mig, eller også har jeg været uklar, hvis han har forstået det på den måde.

Kl. 12:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Søren Espersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 12:47

Søren Espersen (DF):

De sande ofre i den her sag – det er derfor, vi står her – er de grønlandske børn. Det er store dele af de grønlandske børn, der er ofrene.

At Hans Egede så landede i Godthåb den 21. juni 1721, hvad kommer det det smør ved? Vi kan da godt starte med Adam og Eva, hver eneste gang vi har en debat her i Folketinget, men det er jo grotesk at bruge tid på det. Der er en bekræftelse i DIIS' rapport, der kom til Selvstyrekommissionen i 2007, som klart påviser, at Danmark ikke et sekund i sin 300-årige historie sammen med Grønland har profiteret så meget som fem flade øre på det land. Det er da også værd at tage med.

Kl. 12:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 12:48

Høgni Hoydal (TF):

Præcis den her sidste replik ville jeg gerne have brugt meget mere tid på. Men jeg synes, at det igen bekræfter, at vi kæmper med Dansk Folkepartis billede – for jeg skærer ikke alle danske partier eller danskere over en kam – og den udlægning, hr. Søren Espersen har, hvorefter Danmark er et ideelt samfund, der aldrig har lavet en eneste fejl; hvis alle bare kopierede Danmark, ville alt være godt. Det er det, jeg advarer imod, for det bliver også brugt imod andre folk i sådan en debat som den her.

Jeg har ikke nogen interesse i at gå ind i en større dialog om Danmarks kolonihistorie i

Grønland, men at påstå, at Danmark ikke får noget ud af forholdet, er virkelig et fortegnede billede og et forkert billede. Jeg taler ikke om Hans Egede i 1721, jeg taler om dagen i dag. Danmark får stadig væk meget ud af at have Grønland inden for sit såkaldte enhedsrige. Det får man i international politik, det får man i hele sin internationale position, og det er vel også det, vi til dels debatterer her i dag i forbindelse med børns forhold i Grønland.

Kl. 12:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det indenrigs- og socialministeren.

Kl. 12:50

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Lad mig starte med at takke for en vigtig og ikke mindst oplysende debat. Lad mig også starte med at slå fast, at jeg er fuldstændig enig i, at det er bekymrende oplysninger om forholdene for børn i Grønland, der kommer frem.

At hjemmestyret skal sikre, at alle børn får mad nok, og at sociale og sundhedsmæssige problemer forebygges og afhjælpes, er der ikke nogen, der kan være i tvivl om efter debatten i dag. Det skal der være ressourcer til, og det er ressourcer, som Grønland har.

Men jeg oplever faktisk også, at hjemmestyret tager problemerne i Grønland alvorligt. Der bliver arbejdet på at få problemerne kortlagt, og der tages konkrete initiativer med henblik på at få problemerne løst. Det glæder mig, at det også er kommet frem i debatten i dag.

Jeg vil via ministeriets samarbejde med hjemmestyret opfordre til at bakke op om de grønlandske initiativer på området, men det er altså vigtigt, at vi anerkender, at Grønland har hjemmestyre og er på vej mod selvstyre, og at vi handler derefter.

Derfor er jeg også tilhænger af, at vi ved dialog og videndeling understøtter Grønland i den forandringsproces, som Grønland stadig undergår. Det er regeringens politik, og den er i tråd med, at et bredt flertal i Folketinget sidste år pålagde regeringen at samarbejde i forståelse med hjemmestyret og med respekt for hjemmestyrets kompetencer.

Der er blevet stillet spørgsmål til den igangværende samarbejdsaftale mellem den daværende velfærdsminister og hjemmestyret. Jeg kan her bekræfte og fortælle, at mine embedsmænd allerede har været i kontakt med hjemmestyret med henblik på, at vi naturligvis skal fortsætte